

KONWENCJA WIEDEŃSKA
O OCHRONIE WARSTWY OZONOWEJ,
sporządzona w Wiedniu dnia 22 marca 1985 r.*

(Dz. U. z dnia 23 grudnia 1992 r.)

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 22 marca 1985 r. została sporządzona w Wiedniu Konwencja wiedeńska o ochronie warstwy ozonowej.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tej konwencji,
- będzie ona niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 25 czerwca 1990 r.

(Tekst konwencji zawiera załącznik do niniejszego numeru)

ZALĄCZNIK

KONWENCJA WIEDEŃSKA W SPRAWIE OCHRONY WARSTWY OZONOWEJ

Strony niniejszej konwencji,

świadome potencjalnie szkodliwego wpływu zachodzących zmian w warstwie ozonu na zdrowie ludzkie i środowisko,

powołując się na odpowiednie postanowienia Deklaracji Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie środowiska ludzkiego, a w szczególności na zasadę 21, która postanawia, że "Państwa mają, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych i zasadami prawa międzynarodowego, suwerenne prawo eksploatacji własnych zasobów, realizują własną politykę środowiskową oraz ponoszą odpowiedzialność za zapewnienie, aby działania w zakresie ich jurysdykcji lub kontroli nie powodowały szkody w środowisku innych państw lub na obszarach poza granicami jurysdykcji narodowej",

biorąc pod uwagę warunki i szczególne wymagania krajów rozwijających się,

doceniając prace i badania prowadzone zarówno przez organizacje międzynarodowe jak i krajowe, w szczególności w ramach Światowego planu działania w sprawie warstwy ozonowej Programu środowiska Narodów Zjednoczonych,

doceniając również środki zapobiegawcze, mające na celu ochronę warstwy ozonowej, które już zostały podjęte na poziomie narodowym i międzynarodowym,

świadome, że środki ochrony warstwy ozonowej przed zmianami w wyniku działalności człowieka wymagają działań i współpracy międzynarodowej i powinny opierać się na stosownych zabezpieczeniach naukowych i technicznych,

świadome również potrzeby dalszych badań i systematycznych obserwacji dla kontynuowania rozwoju wiedzy naukowej o warstwie ozonowej i ewentualnych negatywnych skutkach wynikających z jej zmiany,

zdecydowane chronić zdrowie ludzkie i środowisko przed negatywnymi skutkami wynikającymi ze zmian w warstwie ozonowej,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Definicje

W rozumieniu niniejszej konwencji:

1. "Warstwa ozonowa" oznacza warstwę ozonu atmosferycznego powyżej planetarnej warstwy granicznej.
2. "Skutki negatywne" oznaczają zmiany w środowisku fizycznym lub biocie, w tym zmiany w klimacie, które mają znaczne, szkodliwe skutki dla zdrowia ludzkiego lub dla składu, prężności i produktywności ekosystemów naturalnych i sterowanych oraz dla materiałów użytecznych dla ludzkości.
3. "Technologie lub wyposażenie alternatywne" oznaczają technologie lub wyposażenie, przy których zastosowaniu możliwa jest redukcja lub skuteczne wyeliminowanie emisji substancji mających lub mogących mieć negatywne skutki w warstwie ozonowej.
4. "Substancje alternatywne" oznaczają substancje, które redukują, eliminują lub uniemożliwiają negatywne skutki w warstwie ozonowej.
5. "Strony" oznaczają strony niniejszej konwencji, jeśli w tekście nie postanowiono inaczej.
6. "Regionalna organizacja integracji gospodarczej" oznacza organizację ustanowioną przez suwerenne państwa danego regionu, która posiada uprawnienia w zakresie spraw regulowanych niniejszą konwencją lub protokołami do konwencji i która jest należycie w tym celu uprawniona, zgodnie z wewnętrznymi przepisami proceduralnymi, do podpisania, ratyfikowania, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do odnośnych instrumentów międzynarodowych.
7. "Protokoły" oznaczają protokoły do niniejszej konwencji.

Artykuł 2

Zobowiązania ogólne

1. Strony podejmą właściwe środki zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji i obowiązujących protokołów, których są stroną, w celu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska przed negatywnymi skutkami wynikającymi lub mogącymi wynikać z działalności człowieka, zmieniającej lub mogącej zmienić warstwę ozonową.

2. W tym celu strony będą, w granicach posiadanych możliwości i środków:

- a) współpracować drogą systematycznych obserwacji, badań i wymiany informacji w celu lepszego zrozumienia i oceny skutków działalności człowieka na warstwę ozonową oraz skutków dla zdrowia ludzkiego i środowiska w wyniku zmian w warstwie ozonowej;
- b) podejmować stosowne środki ustawodawcze lub administracyjne oraz współpracować w harmonizowaniu właściwych kierunków polityki w celu kontroli, ograniczenia, redukcji lub zapobiegania działalności człowieka w granicach swych jurysdykcji lub kontroli, gdyby taka działalność miała lub mogła mieć szkodliwe skutki wynikające ze zmiany lub prawdopodobnej zmiany warstwy ozonowej;
- c) współpracować w formułowaniu uzgodnionych środków, procedur i norm w celu realizacji niniejszej konwencji, mając na uwadze przyjęcie stosownych protokołów i załączników;

d) współpracować z właściwymi instytucjami międzynarodowymi w celu skutecznej realizacji niniejszej konwencji oraz protokołów, których są stroną.

3. Postanowienia niniejszej konwencji nie ograniczają w żadnym przypadku prawa stron w podejmowaniu, zgodnie z prawem międzynarodowym, środków krajowych uzupełniających środki wymienione w ustępie 1 i 2; nie mają również odniesienia do uzupełniających środków krajowych już podjętych przez stronę, pod warunkiem że te środki nie są niezgodne z zobowiązaniami wynikającymi z niniejszej konwencji.

4. Zastosowanie niniejszego artykułu powinno opierać się na odpowiednich zabezpieczeniach naukowych i technicznych.

Artykuł 3

Badania i systematyczne obserwacje

1. Strony zobowiązują się, jeżeli to jest wskazane, inicjować i współpracować bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwych instytucji międzynarodowych w prowadzeniu badań i ocen naukowych nad:

- a) procesami fizycznymi i chemicznymi, które mogą mieć wpływ na warstwę ozonową;
- b) zdrowiem ludzkim i innymi skutkami biologicznymi wynikającymi ze zmian w warstwie ozonowej, w szczególności w wyniku zmian w nadfioletowym promieniowaniu słonecznym, mającym skutki biologiczne (UV-B);
- c) skutkami klimatycznymi wynikającymi ze zmian w warstwie ozonowej;
- d) skutkami wynikającymi ze zmian w warstwie ozonowej i w konsekwencji innymi zmianami w promieniowaniu UV-B dla materiałów naturalnych i syntetycznych, użytecznych dla ludzkości;
- e) substancjami, zastosowaniami praktycznymi, procesami i działaniami, które mogą mieć wpływ na warstwę ozonową, oraz nad ich skumulowanymi skutkami;
- f) substancjami i technologiami alternatywnymi;
- g) problemami społeczno-gospodarczymi związanymi z powyższymi procesami, tak jak opracowano to w załącznikach I i II.

2. Strony zobowiązują się popierać lub ustanawiać, jeżeli jest to wskazane, bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwych instytucji międzynarodowych - uwzględniając w pełni ustawodawstwo narodowe i odnośne działania w zakresie krajowym i międzynarodowym - wspólne lub uzupełniające programy, mające na celu systematyczne obserwacje stanu warstwy ozonowej i innych odpowiednich parametrów, zgodnie z ustaleniami zawartymi w załączniku I.

3. Strony zobowiązują się współpracować, bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwych instytucji międzynarodowych, w celu gromadzenia, uaktualniania i przekazywania danych z badań i obserwacji za pośrednictwem właściwych światowych ośrodków danych, w sposób regularny i w odpowiednim czasie.

Artykuł 4

Współpraca w dziedzinach: prawnej, naukowej i technicznej

1. Strony będą ułatwiać i popierać wymianę informacji naukowych, technicznych, społeczno-gospodarczych, handlowych i prawnych, dotyczących niniejszej konwencji, zgodnie ze szczegółowymi postanowieniami zawartymi w załączniku II. Informacje te będą dostarczane organom zgodnie z uzgodnieniami stron. Każda z organizacji otrzymujących informację uznana za poufną przez stronę ją dostarczającą zapewni, aby informacja taka nie została ujawniona, i zabezpieczy jej poufność do czasu udostępnienia jej wszystkim stronom.

2. Strony będą współpracować zgodnie z ustawodawstwem krajowym, przepisami i praktyką, biorąc pod uwagę w szczególności potrzeby krajów rozwijających się w popieraniu, bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwych organów międzynarodowych, rozwoju i transferu technologii i wiedzy. Współpraca ta będzie realizowana w szczególności przez:

- a) ułatwianie uzyskiwania technologii alternatywnych przez inne strony;
- b) dostarczanie informacji o technologiach alternatywnych i wyposażeniu oraz specjalnych podręczników lub instrukcji do nich;
- c) dostarczanie niezbędnego wyposażenia i urządzeń do badań i systematycznych obserwacji;
- d) odpowiednie szkolenie personelu naukowego i technicznego.

Artykuł 5

Przekazywanie informacji

Strony będą przekazywały, poprzez sekretariat, Konferencji Stron ustanowionej zgodnie z artykułem 6 informacje o podejmowanych przez siebie środkach w celu realizacji niniejszej konwencji i protokołów, których są stronami, w takiej formie i w takich odstępach czasu, jakie zostaną uznane za stosowne na posiedzeniach stron do odnośnych instrumentów.

Artykuł 6

Konferencje Stron

1. Ustanawia się niniejszym Konferencję Stron. Pierwsze posiedzenie Konferencji Stron zostanie zwołane przez sekretariat ustanowiony w formie tymczasowej zgodnie z artykułem 7, nie później niż w terminie jednego roku po wejściu w życie niniejszej konwencji. Następnie zwyczajne posiedzenia Konferencji Stron powinny być zwoływane w regularnych odstępach czasu ustalonych przez Konferencję na jej pierwszym posiedzeniu.

2. Posiedzenia nadzwyczajne Konferencji Stron będą zwoływane w takich terminach, które zostaną uznane przez Konferencję za niezbędne, lub na pisemne żądanie którejkolwiek ze stron, pod warunkiem że w ciągu sześciu miesięcy od takiego żądania zakomunikowanego stronom przez sekretariat będzie ono poparte przez co najmniej jedną trzecią stron.

3. Konferencja Stron będzie przez consensus postanawiać i przyjmować zasady proceduralne i przepisy finansowe dla Konferencji i dla innych organów pomocniczych oraz postanowienia finansowe dotyczące funkcjonowania sekretariatu.

4. Konferencja Stron będzie dokonywać ciągłego przeglądu realizacji niniejszej konwencji, a ponadto będzie:

- a) ustalać formę i odstępy czasu dla przekazywania informacji zgodnie z artykułem 5 oraz rozpatrywać te informacje i raporty przedłożone przez organy pomocnicze;
- b) dokonywać przeglądu informacji naukowych o stanie warstwy ozonowej odnośnie do jej ewentualnych zmian i ewentualnych skutków takich zmian;
- c) popierać zgodnie z artykułem 2 harmonizowanie odpowiedniej polityki, strategii i środków w celu zredukowania do minimum emisji substancji powodujących lub mogących spowodować zmiany w warstwie ozonowej oraz wydawać zalecenia dotyczące innych środków związanych z realizacją niniejszej konwencji;
- d) przyjmować programy badań, systematycznych obserwacji, współpracy naukowej i technologicznej, wymiany informacji i przekazywania technologii i wiedzy, zgodnie z postanowieniami artykułów 3 i 4;
- e) rozpatrywać i przyjmować, jeśli jest to wskazane, poprawki do niniejszej konwencji i jej załączników zgodnie z artykułami 9 i 10;
- f) rozpatrywać poprawki do wszelkich protokołów oraz załączników do nich, a jeśli tak zostanie postanowione, rekomendować ich przyjęcie przez strony tych protokołów;
- g) rozpatrywać i przyjmować, jeśli jest to wskazane, dodatkowe załączniki do niniejszej konwencji, zgodnie z artykułem 10;
- h) rozpatrywać i przyjmować, jeśli jest to wskazane, protokoły zgodnie z artykułem 8;
- i) ustanawiać organy pomocnicze, które zostaną uznane za niezbędne dla realizacji niniejszej konwencji;
- j) zwracać się, tam gdzie jest to wskazane, o usługi właściwych instytucji międzynarodowych i komitetów naukowych, w szczególności Światowej Organizacji Meteorologicznej, Światowej Organizacji Zdrowia i Komitetu Koordynacyjnego ds. Warstwy Ozonowej, w sferze badań naukowych, systematycznych obserwacji i innych działań związanych z celami niniejszej konwencji oraz wykorzystywać, jeśli jest to wskazane, informacje uzyskane od tych instytucji i komitetów;
- k) rozpatrywać i podejmować wszelkie dodatkowe działania, które mogą być wskazane dla osiągnięcia celów niniejszej konwencji.

5. Na posiedzeniach Konferencji Stron mogą być reprezentowane przez obserwatorów: Organizacja Narodów Zjednoczonych i jej wyspecjalizowane agencje, Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej oraz każde państwo nie będące stroną niniejszej konwencji. Każda instytucja albo agencja krajowa lub międzynarodowa, rządowa lub pozarządowa, właściwa w dziedzinach związanych z ochroną warstwy ozonowej, która poinformuje sekretariat o swoim życzeniu uczestniczenia jako obserwator w posiedzeniu Konferencji Stron, może być dopuszczona, jeśli co najmniej jedna trzecia stron nie wyrazi sprzeciwu. Dopuszczenie i udział obserwatorów będą określone regułami proceduralnymi przyjętymi przez Konferencję Stron.

Artykuł 7

Sekretariat

1. Funkcje sekretariatu są następujące:

- a) organizowanie i obsługa posiedzeń stron zgodnie z artykułami 6, 8, 9 i 10;
- b) przygotowywanie i przekazywanie raportów na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z artykułami 4 i 5 oraz informacji z narad organów pomocniczych utworzonych zgodnie z artykułem 6;
- c) wykonywanie funkcji wyznaczonych sekretariatowi w protokołach do niniejszej konwencji;
- d) przygotowywanie raportów z działalności sekretariatu w realizacji funkcji wyznaczonych zgodnie z niniejszą konwencją i składanie ich Konferencji Stron;
- e) zapewnienie niezbędnej koordynacji z innymi właściwymi organami międzynarodowymi, a w szczególności zawieranie stosownych porozumień administracyjnych i kontraktowych, jakie mogą być wskazane dla skutecznej realizacji funkcji sekretariatu;
- f) wykonywanie innych funkcji, jakie mogą być wyznaczone przez Konferencję Stron.

2. Program środowiska Narodów Zjednoczonych będzie odpowiedzialny za wykonywanie funkcji sekretariatu w formie tymczasowej do czasu zakończenia pierwszego zwyczajnego posiedzenia Konferencji Stron, zwołanego zgodnie z artykułem 6. Strony desygnują na pierwszym zwyczajnym posiedzeniu Konferencji Stron sekretariat spośród istniejących, kompetentnych organizacji międzynarodowych, które wyraziły gotowość do wykonywania funkcji sekretariatu zgodnie z niniejszą konwencją.

Artykuł 8

Przyjęcie protokołów

1. Konferencja Stron może przyjąć na posiedzeniu protokoły zgodnie z artykułem 2.
2. Tekst proponowanego protokołu będzie przekazany do wiadomości stron przez sekretariat co najmniej sześć miesięcy przed takim posiedzeniem.

Artykuł 9

Poprawki do konwencji lub protokołów

1. Każda ze stron może zaproponować poprawki do niniejszej konwencji lub któregokolwiek z protokołów. Poprawki takie powinny odpowiednio uwzględniać, między innymi, stosowne uwarunkowania naukowe i techniczne.

2. Poprawki do konwencji przyjmowane są na posiedzeniu Konferencji Stron. Poprawki do protokołów przyjmowane są na posiedzeniu stron danego protokołu. Tekst zaproponowanej poprawki do niniejszej konwencji lub do protokołów, jeśli nie postanowiono inaczej w odnośnym protokole, będzie przekazany do wiadomości stron przez sekretariat w terminie co najmniej sześciu miesięcy przed posiedzeniem, na którym proponuje się przyjęcie poprawki. Sekretariat powinien również zakomunikować zaproponowane poprawki sygnatariuszom niniejszej konwencji.

3. Strony będą dążyły do osiągnięcia przez consensus porozumienia w sprawie poprawek do niniejszej konwencji. Jeśli wszelkie wysiłki zmierzające do osiągnięcia consensusu zostaną wyczerpane i nie osiągnie się porozumienia, należy przyjąć poprawkę w ostateczności większością trzech czwartych głosów stron obecnych i biorących udział w głosowaniu na posiedzeniu. Następnie depozytariusz przedstawi ją wszystkim stronom do ratyfikacji, zatwierdzenia lub przyjęcia.

4. Procedura wymieniona w ustępie 3 będzie odnosiła się do poprawek w protokołach do konwencji, z tym że do przyjęcia poprawki wystarczy większość dwóch trzecich głosów stron protokołu obecnych na posiedzeniu i biorących udział w głosowaniu.

5. Ratyfikacja, zatwierdzenie lub przyjęcie poprawek powinno być notyfikowane depozytariuszowi na piśmie. Poprawki przyjęte zgodnie z ustępem 3 lub 4 niniejszego artykułu wchodzi w życie pomiędzy stronami, które je zaakceptowały dziewięćdziesiątego dnia od otrzymania przez depozytariusza notyfikacji o ich ratyfikacji, zatwierdzeniu lub przyjęciu przez co najmniej trzy czwarte stron niniejszej konwencji lub przez co najmniej dwie trzecie stron odnośnego protokołu, jeśli nie postanowiono inaczej w tym protokole. Dla każdej następnej strony poprawki wchodzi w życie dziewięćdziesiątego dnia po złożeniu przez tę stronę dokumentu ratyfikacji, zatwierdzenia lub przyjęcia poprawek.

6. W rozumieniu niniejszego artykułu "strony obecne i biorące udział w głosowaniu" oznaczają strony obecne i oddające głos pozytywny lub negatywny.

Artykuł 10

Przyjęcie i poprawki do załączników

1. Załączniki do niniejszej konwencji lub do protokołów stanowią integralną część niniejszej konwencji lub odnośnego protokołu, zależnie od przypadku, jeśli wyraźnie nie postanowiono inaczej; odniesienie do niniejszej konwencji lub do protokołów do konwencji stanowi jednocześnie odniesienie do właściwych załączników do konwencji. Załączniki takie powinny się ograniczać do spraw naukowych, technicznych i administracyjnych.

2. Jeśli nie postanowiono inaczej w jakimkolwiek protokole w odniesieniu do załączników, obowiązuje następująca procedura w sprawie propozycji, przyjęcia i wejścia w życie dodatkowych załączników do niniejszej konwencji lub załączników do protokołu:

- a) załączniki do niniejszej konwencji proponuje się i przyjmuje zgodnie z procedurą ustaloną w artykule 9 ustępy 2 i 3, natomiast załączniki do jakiegokolwiek protokołu proponuje się i przyjmuje zgodnie z procedurą ustaloną w artykule 9 ustępy 2 i 4;
- b) jeżeli którakolwiek ze stron nie może zatwierdzić dodatkowego załącznika do niniejszej konwencji lub załącznika do jakiegokolwiek protokołu, którego jest stroną, powinna powiadomić o tym depozytariusza w formie pisemnej w ciągu sześciu miesięcy od daty wysłania przez depozytariusza zawiadomienia o przyjęciu załączników. Depozytariusz zawiadomi niezwłocznie wszystkie strony o każdym otrzymanym powiadomieniu. Strona może w dowolnym czasie zastąpić poprzednią deklarację sprzeciwu akceptacją, po czym załączniki stają się wiążące dla tej strony;
- c) po upływie sześciu miesięcy od daty wysłania zawiadomienia przez depozytariusza załącznik staje się wiążący dla wszystkich stron niniejszej konwencji lub odnośnego protokołu, które nie przedstawiły notyfikacji zgodnie z postanowieniami punktu (b).

3. Propozycja, przyjęcie i wejście w życie poprawek do załączników do niniejszej konwencji lub do protokołów podlegają tej samej procedurze co propozycja, przyjęcie i wejście w życie załączników do niniejszej konwencji lub załączników do protokołów. Takie załączniki i poprawki powinny odpowiednio uwzględniać m.in. właściwe uwarunkowania naukowe i techniczne.

4. Jeśli dodatkowy załącznik lub poprawka do załącznika obejmuje poprawkę do niniejszej konwencji lub do protokołu, ten dodatkowy załącznik lub poprawiony załącznik wchodzi w życie dopiero wówczas, gdy odnośna poprawka do konwencji lub do protokołu wejdzie w życie.

Artykuł 11

Załatwianie sporów

1. W przypadku sporu między stronami dotyczącego interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji zainteresowane strony powinny dążyć do jego rozwiązania w drodze rokowań.

2. Jeżeli zainteresowane strony nie mogą dojść do porozumienia drogą negocjacji, mogą zwrócić się wspólnie o dobre usługi lub zwrócić się o pośredniczenie do trzeciej strony.

3. Podczas ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do niniejszej konwencji lub później w dowolnym czasie państwo lub regionalna organizacja integracji gospodarczej może zadeklarować na piśmie depozytariuszowi, że odnośnie do sporu nie rozstrzygniętego zgodnie z ustępem 1 lub 2 akceptuje jeden lub obydwa niżej wymienione sposoby uregulowania sporu jako obowiązkowe:

- a) arbitraż, zgodnie z procedurą przyjętą przez Konferencję Stron na jej pierwszym posiedzeniu zwyczajnym;
- b) przekazanie sporu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości.

4. Jeśli strony nie zaaprobowaly tej samej lub jakiegokolwiek innej procedury zgodnie z ustępem 3, spór zostanie skierowany na drogę pojednania zgodnie z ustępem 5, jeśli strony nie postanowią inaczej.

5. Na życzenie którejkolwiek ze stron sporu powołana będzie komisja pojednawcza. Komisja pojednawcza będzie składać się z równej liczby członków wyznaczonych przez każdą zainteresowaną stronę oraz przewodniczącego komisji, który zostanie wybrany wspólnie przez członków komisji wyznaczonych przez zainteresowane strony. Decyzja komisji pojednawczej będzie ostatecznym zaleceniem, które strony przyjmą w dobrej wierze.

6. Postanowienia niniejszego artykułu odnoszą się do protokołów, jeśli nie postanowiono inaczej w odnośnym protokole.

Artykuł 12

Podpisanie

Niniejsza konwencja będzie otwarta do podpisania przez państwa i regionalne organizacje integracji gospodarczej w Federalnym Ministerstwie Spraw Zagranicznych Republiki Austrii w Wiedniu od dnia 22 marca 1985 r. do dnia 21 września 1985 r. oraz w siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku od dnia 22 września 1985 r. do dnia 21 marca 1986 r.

Artykuł 13

Ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie

1. Niniejsza konwencja i jakikolwiek protokół do konwencji stanowią przedmiot ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia przez państwa i regionalne organizacje integracji gospodarczej. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia zostaną złożone depozytariuszowi.

2. Jakakolwiek organizacja, o której mowa w ustępie 1, która staje się stroną niniejszej konwencji lub protokołu do konwencji, przy czym żadne z jej państw członkowskich nie jest stroną, ponosi odpowiedzialność za wszystkie zobowiązania wynikające z konwencji lub protokołu. Jeśli w przypadku takich organizacji jedno lub więcej z jej państw członkowskich jest stroną konwencji lub odnośnego protokołu, organizacja i jej państwa członkowskie będą decydować o ich odnośnych odpowiedzialnościach za wykonanie ich zobowiązań wynikających z konwencji lub protokołu. W takich przypadkach organizacja i państwa członkowskie nie mogą realizować uprawnień wynikających z konwencji lub odnośnego protokołu równocześnie.

3. W dokumentach ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia organizacje, o których mowa w ustępie 1, zadeklarują zakres swych kompetencji w odniesieniu do spraw regulowanych przez niniejszą konwencję lub odnośny protokół. Organizacje te poinformują również depozytariusza o jakiegokolwiek istotnej zmianie w zakresie swych kompetencji.

Artykuł 14

Przystąpienie

1. Niniejsza konwencja i odnośne protokoły będą otwarte do przystąpienia przez państwa i przez regionalne organizacje integracji gospodarczej od daty zamknięcia konwencji lub odnośnego protokołu do podpisania. Dokumenty przystąpienia powinny być złożone depozytariuszowi.

2. W dokumentach przystąpienia organizacje wymienione w ustępie 1 zadeklarują zakres swych kompetencji w odniesieniu do spraw regulowanych przez niniejszą konwencję lub odnośny protokół. Organizacje te poinformują także depozytariusza o jakiegokolwiek zasadniczej zmianie w zakresie swych kompetencji.

3. Postanowienia artykułu 13 ustęp 2 odnoszą się do regionalnych organizacji integracji gospodarczej, które przystąpią do niniejszej konwencji lub odnośnego protokołu.

Artykuł 15

Uprawnienia do głosowania

1. Każda ze stron niniejszej konwencji lub odnośnego protokołu posiada jeden głos.

2. Niezależnie od postanowienia ustępu 1 regionalne organizacje integracji gospodarczej, w sprawach będących w zakresie swych kompetencji, realizują swe uprawnienia do głosowania przy ilości głosów równej ilości ich państw członkowskich, które są stronami niniejszej konwencji lub odnośnego protokołu. Organizacje takie nie mogą realizować swoich uprawnień do głosowania, jeśli ich państwa członkowskie je realizują i vice versa.

Artykuł 16

Stosunek między konwencją i protokołami do konwencji

1. Żadne państwo lub regionalna organizacja integracji gospodarczej nie może stać się stroną protokołu, jeśli nie jest lub nie staje się jednocześnie stroną konwencji.
2. Decyzje dotyczące jakiegokolwiek protokołu podejmowane są tylko przez strony odnośnego protokołu.

Artykuł 17

Wejście w życie

1. Niniejsza konwencja wejdzie w życie po upływie dziewięćdziesięciu dni od daty złożenia depozytariuszowi dwudziestego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.
2. Jakikolwiek protokół do niniejszej konwencji, jeśli nie postanowiono inaczej w tym protokole, wejdzie w życie po upływie dziewięćdziesięciu dni od daty złożenia depozytariuszowi jedenastego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do tego protokołu.
3. Dla każdej strony, która ratyfikowała, przyjęła, zatwierdziła niniejszą konwencję lub przystąpiła do niej po złożeniu depozytariuszowi dwudziestego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, konwencja wejdzie w życie dziewięćdziesiątego dnia od daty złożenia przez tę stronę dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.
4. Jakikolwiek protokół, jeśli nie postanowiono inaczej w tym protokole, wejdzie w życie dla strony, która go ratyfikuje, przyjmie, zatwierdzi lub przystąpi do niego po jego wejściu w życie zgodnie z ustępem 2, dziewięćdziesiątego dnia od daty złożenia przez tę stronę dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, lub w dniu wejścia w życie konwencji dla tej strony w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.
5. W rozumieniu ustępów 1 i 2 jakikolwiek dokument złożony przez regionalne organizacje integracji gospodarczej nie będzie traktowany jako dodatkowy do tych, które zostały złożone przez państwa członkowskie takich organizacji.

Artykuł 18

Zastrzeżenia

Do postanowień niniejszej konwencji nie można zgłaszać zastrzeżeń.

Artykuł 19

Wystąpienie

1. W każdym czasie po upływie czterech lat od daty wejścia w życie niniejszej konwencji dla danej strony, strona ta może z konwencji wystąpić składając depozytariuszowi powiadomienie na piśmie.
2. Jeśli nie postanowiono inaczej w jakimkolwiek protokole do niniejszej konwencji, w każdym czasie po upływie czterech lat od daty wejścia w życie danego protokołu dla danej strony, strona ta może wystąpić z tego protokołu składając depozytariuszowi powiadomienie na piśmie.
3. Każde takie wystąpienie wejdzie w życie po upływie jednego roku od daty otrzymania powiadomienia przez depozytariusza lub w terminie późniejszym wymienionym w powiadomieniu o wystąpieniu.
4. Każda strona, która wystąpi z niniejszej konwencji, będzie traktowana tak, jakby wystąpiła również z każdego protokołu, którego jest stroną.

Artykuł 20

Depozytariusz

1. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych będzie wykonywał obowiązki depozytariusza niniejszej konwencji i odnośnych protokołów.
2. Depozytariusz będzie informował strony w szczególności o:

- a) podpisaniu niniejszej konwencji i odnośnych protokołów oraz złożeniu dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, zgodnie z postanowieniami artykułów 13 i 14;
- b) dacie wejścia w życie konwencji i odnośnych protokołów, zgodnie z postanowieniami artykułu 17;
- c) powiadomieniach o wystąpieniu, zgodnie z postanowieniami artykułu 19;
- d) poprawkach przyjętych do konwencji i do odnośnego protokołu, o ich aprobachie przez strony oraz o dacie wejścia w życie tych poprawek, zgodnie z postanowieniami artykułu 9;
- e) wszystkich oświadczeniach związanych z przyjęciem i zatwierdzeniem załączników i poprawek do załączników, zgodnie z postanowieniami artykułu 10;
- f) powiadomieniach przez regionalne organizacje integracji gospodarczej, dotyczących zakresu ich kompetencji w sprawach regulowanych niniejszą konwencją i odnośnymi protokołami, oraz o jakichkolwiek zmianach w tym względzie;
- g) deklaracjach złożonych zgodnie z artykułem 11 ustęp 3.

Artykuł 21

Teksty oryginalne

Oryginał niniejszej konwencji, którego teksty w językach arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim są jednakowo autentyczne, zostanie złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszą konwencję.
Sporządzono w Wiedniu dnia dwudziestego drugiego marca tysiąc dziewięćset osiemdziesiątego piątego roku.

Załącznik 1

BADANIA I SYSTEMATYCZNE OBSERWACJE

1. Strony konwencji stwierdzają, że głównymi zagadnieniami naukowymi są:
 - a) modyfikacja warstwy ozonowej, której wynikiem byłaby zmiana wielkości słonecznego promieniowania nadfioletowego ze skutkami biologicznymi (UV-B), które dociera do powierzchni ziemi, z potencjalnymi konsekwencjami dla zdrowia ludzkiego, organizmów, ekosystemów oraz materiałów użytecznych dla ludzkości;
 - b) modyfikacja pionowej dystrybucji ozonu, która mogłaby zmienić strukturę temperatury atmosfery, z potencjalnymi konsekwencjami dla pogody i klimatu.
2. Strony konwencji, zgodnie z artykułem 3, będą współpracować w prowadzeniu badań i systematycznych obserwacji oraz w formułowaniu zaleceń dla przyszłych badań i obserwacji. Będą to:
 - a) badania w zakresie fizycznym i chemicznym atmosfery:
 - (i) kompleksowe modele teoretyczne: dalsze rozwijanie modeli, które uwzględniają wzajemne oddziaływanie między procesami promieniowania, dynamicznymi i chemicznymi; badania nad jednoczesnymi skutkami różnych zjawisk spowodowanych przez człowieka i występujących naturalnie w warstwie ozonu atmosferycznego; interpretacja danych z pomiarów satelitarnych i niesatelitarnych, ocena trendów w parametrach atmosferycznych i geofizycznych oraz rozwój metod dla przypisywania zmian tych parametrów określonym przyczynom,
 - (ii) badania laboratoryjne nad współczynnikami wzrostu, przekrojami absorpcji oraz mechanizmami chemicznych i fotochemicznych procesów troposfery i stratosfery; danymi spektroskopowymi dla uzupełnienia pomiarów polowych w stosowanych zakresach widma,
 - (iii) pomiary terenowe: stężenie i przepływy gazów z głównych źródeł pochodzenia naturalnego i antropogenicznego; badania dynamiki atmosferycznej; jednoczesne pomiary fotochemiczne związanych różnych zjawisk w dół do planetarnej warstwy granicznej, z zastosowaniem instrumentów czujnikowych in situ i zdalnych; wzajemne porównanie różnych czujników, w tym skoordynowanych powiązanych ze sobą pomiarów dla instrumentacji satelitarnej; trójwymiarowe pola głównych śladowych składników atmosfery, widmo słoneczne i parametry meteorologiczne,
 - (iv) rozwój instrumentów pomiarowych, w tym czujniki satelitarne i pozasatelitarne dla pomiaru śladowych składników atmosfery, przepływu słonecznego i parametrów meteorologicznych;
 - b) badania w zakresie skutków dla zdrowia, skutków biologicznych i degradacji fotochemicznej;

- (i) związek między ekspozycją człowieka na promieniowanie słoneczne, widoczne i nadfioletowe i (a) powstaniem raka skóry typu czerniak i innego rodzaju, i (b) skutkami w systemie immunologicznym,
 - (ii) skutki promieniowania UV-B, w tym zależność od długości fal na (a) uprawy, lasy i inne ekosystemy lądowe i (b) morski łańcuch pokarmowy i rybołówstwo oraz możliwe zahamowanie produkcji tlenu przez fitoplankton morski,
 - (iii) mechanizmy, według których promieniowanie UV-B wpływa na materiały biologiczne, gatunki i ekosystemy, w tym związek między dawką, wielkością dawki i reakcją; fotoregeneracja, adaptacja i ochrona,
 - (iv) badania widm biologicznie aktywnych i reakcji spektralnej przy zastosowaniu promieniowania polichromatycznego w celu włączenia ewentualnych wzajemnych oddziaływań różnych rejonów długości fal,
 - (v) wpływ promieniowania UV-B na wrażliwość i żywotność gatunków biologicznych, ważnych dla bilansu biosfery; procesy podstawowe, jak fotosynteza i biosynteza,
 - (vi) wpływ promieniowania UV-B na degradację fotochemiczną zanieczyszczeń, związków chemicznych stosowanych w rolnictwie i innych materiałach;
- c) badania skutków na klimat:
- (i) badania teoretyczne i obserwacje skutków radiacyjnych ozonu i innych pierwiastków śladowych oraz ich wpływu na parametry klimatu, np. temperaturę powierzchni lądów i oceanów, wzorce opadów oraz wymianę między troposferą i stratosferą;
 - (ii) badania skutków zmian w klimacie na różne aspekty działalności człowieka;
- d) systematyczne obserwacje:
- (i) stanu warstwy ozonowej (tj. zmienności w przestrzeni i czasie całkowitej zawartości słupa i dystrybucji pionowej) za pomocą Globalnego Systemu Obserwacji Ozonu opartego na integracji systemów satelitarnych i naziemnych, w pełnej eksploatacji,
 - (ii) stężeń troposferycznych i stratosferycznych gazów pierwotnych dla HO_x, NO_x, ClO_x i związków węgla,
 - (iii) profili pionowych temperatury od ziemi do mezofery, z wykorzystaniem systemów naziemnych i satelitarnych,
 - (iv) długości fal - zdefiniowanie przepływu promieni słonecznych docierających do atmosfery ziemskiej oraz promieniowania termicznego opuszczającego atmosferę ziemską, z wykorzystaniem pomiarów satelitarnych,
 - (v) długości fal - określenie przepływu promieni słonecznych docierających do powierzchni ziemi w zakresie promieni nadfioletowych ze skutkami biologicznymi (UV-B),
 - (vi) właściwości aerozolu i dystrybucji od powierzchni ziemi do mezofery, z wykorzystaniem systemów naziemnych, w atmosferze i satelitarnych,
 - (vii) zmiennych ważnych dla klimatu, z wykorzystaniem programów meteorologicznych pomiarów powierzchniowych wysokiej jakości,
 - (viii) pierwiastków śladowych, temperatury, przepływu słonecznego i aerozoli, z wykorzystaniem udoskonalonych metod do analizy danych globalnych.

3. Strony konwencji będą współpracować, biorąc pod uwagę szczególne potrzeby krajów rozwijających się, w promowaniu odpowiednich systemów szkolenia naukowego i technicznego, wymaganego dla uczestników w badaniach i systematycznych obserwacjach wymienionych w niniejszym załączniku. Należy położyć specjalny nacisk na interkalibrację instrumentów obserwacyjnych i metod, mając na uwadze uzyskanie porównywalnych i standardowych zestawów danych naukowych.

4. Poniżej podany jest spis, bez specjalnej kolejności, substancji chemicznych pochodzenia naturalnego i antropogennego, które uważa się za mające potencjalny wpływ na zmiany właściwości chemicznych warstwy ozonowej.

a) Substancje węglowe

- (i) Tlenek węgla (CO)
Tlenek węgla posiada znaczne źródła naturalne i antropogenne i uważa się, że odgrywa główną, bezpośrednią rolę w procesach fotochemicznych troposfery oraz pośrednią rolę w procesach fotochemicznych stratosfery.
- (ii) Dwutlenek węgla (CO₂)
Dwutlenek węgla ma znaczne źródła naturalne i antropogenne i oddziałuje na ozon stratosferyczny przez wpływ na termiczną strukturę atmosfery.
- (iii) Metan (CH₄)

- Metan ma źródła naturalne i antropogenne i wpływa na ozon w troposferze i stratosferze.
- (iv) Niemetanowe mieszaniny węglowodorów
Niemetanowe mieszaniny węglowodorów, składające się z dużej ilości substancji chemicznych, mają źródła naturalne i antropogenne i odgrywają bezpośrednią rolę w procesach fotochemicznych troposfery i pośrednią rolę w procesach fotochemicznych stratosfery.
- b) Substancje azotowe
 - (i) Podtlenek azotu (N₂O)
Główne źródło podtlenku azotu jest naturalne, lecz udział antropogeny stają się coraz bardziej ważny. Podtlenek azotu jest podstawowym źródłem stratosferycznym NO_x, które odgrywają istotną rolę w kontrolowaniu obfitości ozonu w stratosferze.
 - (ii) Tlenki azotu (NO_x)
Źródła naziemne NO_x odgrywają główną, bezpośrednią rolę tylko w fotochemicznych procesach troposfery i pośrednią rolę w procesach fotochemicznych stratosfery, podczas gdy iniekcja NO_x w pobliżu tropopauzy może prowadzić bezpośrednio do zmian w górnej warstwie ozonu w troposferze i stratosferze.
 - c) Substancje chlorowe
 - (i) Całkowicie chlorowcowane alkanany np. CCl₄, CFCl₃(CFC-11), CF₂Cl₂(CFC-12), C₂F₃Cl₃(CFC-113), C₂F₄Cl₂(CFC-114).
Całkowicie chlorowcowane alkanany są pochodzenia antropogennego i działają jako źródło ClO_x, które odgrywa istotną rolę w procesach fotochemicznych ozonu, szczególnie w rejonie na wysokości 30-50 km.
 - (ii) Częściowo chlorowcowane alkanany np. CH₃Cl, CHF₂Cl(CFC-22), CH₃CCl₃, CHFCl₂(CFC-21).
Źródła CH₃Cl są naturalne, podczas gdy inne częściowo chlorowcowane alkanany, wyżej wymienione, są pochodzenia antropogennego. Gazy te działają również jako źródło stratosferycznych związków ClO_x.
 - d) Substancje bromowe
Całkowicie chlorowcowane alkanany np. CF₃Br. Gazy te są pochodzenia antropogennego i działają jako źródło BrO_x, które zachowują się w podobny sposób jak ClO_x.
 - e) Substancje wodorowe
 - (i) Wodór (H₂)
Wodór jest pochodzenia naturalnego i antropogennego i odgrywa mniejszą rolę w procesach fotochemicznych stratosfery.
 - (ii) Woda (H₂O)
Woda jest pochodzenia naturalnego i odgrywa istotną rolę w procesach fotochemicznych troposfery i stratosfery. Lokalne źródła pary wodnej w stratosferze obejmują utlenianie metanu i w mniejszym zakresie - wodoru.

Załącznik II

WYMIANA INFORMACJI

1. Strony konwencji stwierdzają, że gromadzenie i wymiana informacji stanowi ważny instrument w realizacji celów niniejszej konwencji i w weryfikacji podejmowanych działań, tj. ich właściwości i skuteczności. W tym celu strony będą dokonywać wymiany informacji naukowych, technicznych, społeczno-gospodarczych, handlowych i prawnych.

2. Strony konwencji, podejmując decyzje co do rodzaju informacji, które należy gromadzić i wymieniać, powinny wziąć pod uwagę użyteczność informacji i koszty ich uzyskania. Strony stwierdzają ponadto, że współpraca na mocy niniejszego załącznika musi być zgodna z ustawodawstwem narodowym, przepisami i praktyką dotyczącą patentów, tajemnicy przemysłowej i ochrony poufności oraz autorstwa informacji.

3. Informacje naukowe

Informacje naukowe obejmują:

- a) badania planowane i realizowane, zarówno rządowe jak prywatne, w celu ułatwienia koordynacji programów badawczych oraz zmierzają do najbardziej efektywnego wykorzystania dostępnych narodowych i międzynarodowych zasobów;
- b) dane emisji niezbędne do prowadzenia badań;

- c) wyniki badań naukowych publikowane w literaturze fachowej, dotyczące zrozumienia problemów fizycznych i chemicznych atmosfery ziemskiej i jej wrażliwości na zmiany, w szczególności stanu warstwy ozonu i skutków dla zdrowia ludzkiego, środowiska i klimatu, które wynikałyby z trwałych zmian w zawartości całkowitego słupa ozonu albo w pionowej dystrybucji ozonu;
- d) ocenę wyników badań naukowych i zalecenia dla przyszłych badań.

4. Informacje techniczne

Informacje techniczne obejmują:

- a) dostępność i koszty substytutów chemicznych oraz technologii zastępczych w celu zredukowania emisji substancji modyfikujących warstwę ozonu i związane z tym badania planowane i realizowane;
- b) ograniczenia i ryzyka związane ze stosowaniem substytutów chemicznych lub innego rodzaju oraz technologii zastępczych.

5. Informacje społeczno-gospodarcze i handlowe o substancjach wymienionych w załączniku I

Informacje te obejmują:

- a) produkcję i zdolność produkcyjną,
- b) stosowanie i wzorce stosowania,
- c) import/eksport,
- d) koszty, ryzyka i korzyści działalności człowieka, które mogą pośrednio modyfikować warstwę ozonu i skutki regulujących działań podjętych lub rozpatrywanych w celu kontroli tych działalności.

6. Informacje prawne

Informacje te obejmują:

- a) ustawodawstwo narodowe, środki administracyjne i badania w zakresie legislacji, dotyczące ochrony warstwy ozonu,
- b) porozumienia międzynarodowe, w tym porozumienia dwustronne, związane z ochroną warstwy ozonu,
- c) metody i warunki wydawania licencji oraz dostępność patentów dotyczących ochrony warstwy ozonu.